

**ΜΝΗΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
(Δ.Ε.Μ.)
του Νίκου Δεσύλλα**

Όταν ο Χάρης ο Μακρυγιώργος μου ζήτησε να γράψω την ιστορία της συνδικαλιστικής παράταξης ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΔΕΜ) αρνήθηκα διότι ούτε πλήρη αρχεία είχα και θα έπρεπε να βασιστώ αποκλειστικά στη μνήμη μου, που δεν είναι και πολύ ισχυρή, και θα μπορούσα να υποπέσω σε πολλές παραλείψεις, αφού θα έπρεπε να ανατρέξω σε διάστημα που ξεπερνά τα τριάντα χρόνια. Το να αρνείσαι όμως στον Χάρη δεν είναι πολύ εύκολο και η ασφυκτική επιμονή του στο τέλος, έδωσε αποτέλεσμα. Έτσι αποφάσισα να γράψω, όχι ακριβώς την ιστορία της ΔΕΜ, αλλά μνήμες από την διαδρομή της. Δεν θα αναφερθώ σε πολλές ημερομηνίες και καθόλου σε ονόματα αλλά στο πνεύμα και στο κλίμα που επικράτησε στην παράταξη όλα αυτά τα χρόνια.

Πριν από την επταετία, στο συνδικαλιστικό κίνημα των Μηχανικών, ησυχολούντο όσοι είχαν πραγματική προδιάθεση ή όσοι ήταν προβεβλημένοι επιστήμονες ή επαγγελματίες και που τους πίεζαν κατά καιρούς φίλοι και συνάδερφοι να τους εκπροσωπούν και κυρίως οι αριστερής προέλευσης Μηχανικοί που έβρισκαν στον Συνδικαλισμό μια πιο εύκολη δυνατότητα να εκφράζονται και να δρουν. Πριν από την επταετία, δεν υπήρχαν συνδικαλιστικές παρατάξεις. Η πρώτη συνδικαλιστική παράταξη που εμφανίστηκε, μετά την παλινόρθωση της δημοκρατίας, ήταν η ΣΠΑΔΑ, αριστερής προέλευσης. Εμείς οι υπόλοιποι που ασχολούμαστε με τον συνδικαλισμό, προσπαθήσαμε να αποτρέψουμε το πέρασμα αυτής της άποψης που είχε σαν αποτέλεσμα την άμεση συγγένεια και σχέση των πολιτικών κομμάτων και των πολιτικών νεολαίων με συνδικαλιστικές παρατάξεις. Προβλέπαμε πως αυτή η σχέση θα διαιρέσει το συνδικαλιστικό κίνημα, θα μεταφέρει τις πολιτικές αντιθέσεις στον συνδικαλισμό, θα απομακρύνει άξιους και ικανούς ανθρώπους που θα μπορούσαν πολλά να προσφέρουν και μοιραία, διαχρονικά, θα τον αποδυναμώσει.

Τέτοιες απόψεις όμως εκείνη την εποχή μετά την επταετία δεν ακουγόntonταν καλά, ίσως κιάλας φαινόntonταν και λίγο «ύποπτες». Ήταν άλλωστε η φυσική συνέπεια της έντονης πολιτικοποίησης που υπήρχε στην πρώτη, τότε, περίοδο. Το κύριο επιχείρημα της ίδρυσης συνδικαλιστικών παρατάξεων ήταν ότι με αυτές ο συνδικαλισμός πολιτικοποιείται, που είναι αίτημα της εποχής αλλά δεν κομματικοποιείται. Πολύ γρήγορα τα δυσδιάκριτα όρια μεταξύ πολιτικοποίησης και κομματικοποίησης ξεχάστηκαν ή μπερδεύτηκαν και έτσι κάθε πολιτικό κόμμα θεώρησε χρέος του και σχεδόν καθήκον του να ιδρύσει συνδικαλιστική παράταξη. Έτσι άρχισαν σιγά σιγά να εμφανίζονται, η μία κατόπιν της άλλης, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις των πολιτικών κομμάτων.

Στην Ένωση Κέντρου, όπου πολιτικά ανήκαμε τότε, έγινε από πλευρά κόμματος μια ασθενής προσπάθεια ίδρυσης παρόμοιας συνδικαλιστικής παράταξης, στην οποία όμως αντιταχθήκαμε και δεν υπήρξε εκ μέρους του πολιτικού μας κόμματος ιδιαίτερη εμμονή. Έτσι μείναμε τον πρώτο καιρό ανεξάρτητοι χωρίς παράταξη. Σύντομα όμως είδαμε ότι αυτό δεν μπορούσε να κρατήσει πολύ, γιατί οι συνάδερφοι που είχαν

αυξηθεί και αριθμητικά χρόνο με τον χρόνο, συνεπαρμένοι από το κλίμα της εποχής ήθελαν κάπου να ενταχθούν και μάλιστα το θεωρούσαν υποχρέωσή τους. Ήταν η εποχή που η επταετής στέρηση συνδικαλιστικών ελευθεριών είχε δημιουργήσει μεγάλη επιθυμία γι' αυτές. Ζητούσαν όμως, επίμονα, ονομασία παράταξης, αρχές παράταξης, καταστατικό, τρόπο διοίκησης κ.λ.π.

Έτσι το 1975 μαζευτήκαμε, όσοι συνάδερφοι εκείνη την εποχή ασχολούμαστε με τον συνδικαλισμό, γνωστοί όμως και φίλοι, και υπογράψαμε μια λιγόλογη ιδρυτική διακήρυξη, ιδρύοντας την ΔΕΜ. Οι περισσότεροι από αυτούς που υπογράψαμε την ιδρυτική διακήρυξη ήταν μοιραία «κεντρώας» προέλευσης γιατί τελικά πολύ λίγοι ήταν οι συνάδερφοι που μπορούσαν να υπερβούν την κομματική τους υποχρέωση και να ενταχθούν σε μια συνδικαλιστική παράταξη που δεν αποτελούσε προέκταση του κομματικού τους χώρου.

Με την Ένωση Κέντρου η ΔΕΜ δεν είχε ποτέ την παραμικρή σχέση. Στη συνέχεια, δια μέσου των ετών, σε κάθε εκλογική συνδικαλιστική διαδικασία, όπου οι δημοσιογράφοι ήθελαν οπωσδήποτε να εξάγουν πολιτικά συμπεράσματα από τα αποτελέσματα των συνδικαλιστικών εκλογών, ήταν πάντα σε αδυναμία να εντάξουν πολιτικά την ΔΕΜ και το πιο εύκολο γι' αυτούς ήταν να την ονομάζουν «κεντρώα» συνδικαλιστική παράταξη.

Ακόμα και σήμερα, τριάντα σχεδόν χρόνια μετά, η ΔΕΜ θεωρείται «κεντρώος» χώρος, έστω και αν πολιτικά ο χώρος αυτός δεν είναι υπαρκτός σαν πολιτική οντότητα.

Βέβαια, οι περισσότεροι από εμάς, το είπα και πιο πάνω, είμαστε «κεντρώας» προέλευσης, αλλά μην έχοντας καμία σχέση με τους πολιτικούς μας φορείς, μπορούσαμε και εντάσσαμε πολλούς συναδέλφους που θεωρούσαν ότι θέλουν να προσφέρουν στα κοινά χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να δηλώσουν την κομματική τους προτίμηση, ή να διαγκωνιστούν στα κομματικά όργανα προκειμένου να οριστούν υποψήφιοι. Αυτό επέτρεψε να υπάρχουν στην παράταξη πάρα πολλά μέλη που πολιτικά ψήφιζαν διάφορα κόμματα και ορισμένοι μάλιστα ήταν και μέλη των πολιτικών αυτών κομμάτων. Και πρέπει να σημειωθεί ιδιαίτερα ότι δεν είχαμε ποτέ κανένα εσωτερικό πρόβλημα που να οφείλεται στην κομματική αντιπαλότητα. Γι' αυτό και σε όλο αυτό το διάστημα της τριακονταετίας η πορεία της ΔΕΜ ήταν ομαλή. Ποτέ δεν είχαμε ιδιαίτερα προβλήματα διχασμών ή διαιρέσεων, πολύ περισσότερο διασπάσεων γιατί προφανώς δεν υπήρχαν οι καθοριστικοί, σε τέτοιες περιπτώσεις, κομματικοί ανταγωνισμοί ανάμεσα στα μέλη της παράταξης. Είχαμε άλλωστε πάντα το μεγάλο πλεονέκτημα σαν παράταξη ότι δεν μπορούσαν εκ προοιμίου να μας κατηγορήσουν για συμπολιτευτικές ή αντιπολιτευτικές τάσεις που να αλλοιώνουν την συνδικαλιστική μας σκέψη. Η έλλειψη κομματικού φανατισμού βοήθησε την ΔΕΜ να επιβιώσει υπερβαίνοντας χρονικά την τριακονταετία αλλά και να έχει μια επιρροή και ένα κύρος πολύ μεγαλύτερο από την εκλογική της δύναμη.

Η εκλογική δύναμη της ΔΕΜ, σε επίπεδο ΤΕΕ, κυμαινόταν κατά καιρούς μεταξύ του 4% που ήταν το μικρότερο ποσοστό και του 11% που ήταν το μεγαλύτερο, ανάλογα

με την πόλωση που υπήρχε στα πολιτικά πράγματα της χώρας. Όταν η πόλωση ήταν μεγάλη, η ΔΕΜ εκλογικά δεν πήγαινε καλά.

Σε όλο το διάστημα της τριακονταετούς παρουσίας μας στο συνδικαλιστικό κίνημα των Μηχανικών λειτουργήσαμε ενωτικά και πιστεύω προς το συμφέρον των Ελλήνων Μηχανικών. Η ενωτική μας διάθεση, η μετριοπάθεια μας, το γεγονός ότι όλοι γνωρίζανε ότι όταν καθόμασταν σ' ένα τραπέζι για να λύσουμε ένα θέμα δεν ήμασταν «δεδομένοι», επηρεασμένοι από τις πολιτικές μας πεποιθήσεις, ή κομίζοντας αντιλήψεις πολιτικών φορέων, λειτουργούσε θετικά στη αποδοχή από τους άλλους της άποψής μας.

Ελπίζω και εύχομαι να μπορέσουμε να συνεχίσουμε με αυτό τον τρόπο, που μας επέτρεψε πάντα να έχουμε αυτοτέλεια και ανεξαρτησία, αφού δεν είχαμε υποχρέωση να κάνουμε απολογισμό σε κανένα κομματικό όργανο. Αυτή ήταν πάντα και η μοναδική μας δύναμη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ

Έτος Γεννήσεως: 1926

1945	Απόφοιτος Σχολής Υπομηχανικών Ε.Μ.Π.
1945	Τεχνικός υπάλληλος Σιδηροδρόμων
1957	Απόφοιτος Σχολής Αρχιτεκτόνων Ε.Μ.Π.
1958	Ελεύθερος Επαγγελματίας Αρχιτέκτων
1964 - 1967	Πρόεδρος Συλλόγου Αρχιτεκτόνων
1979 - 1980	Αντιπρόεδρος Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος
1980 - 1981	Πρόεδρος Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών
1981 - 1988	Πρόεδρος Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος
1990 - 1993	Τεχνικός Σύμβουλος Πρωθυπουργού
1998 – έως σήμερα	Πρόεδρος Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ : Μελετητής, Αρχιτέκτων Έργων, Βραβεία και διακρίσεις σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, Μέλος Διοικητικών Συμβουλίων: ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.

ΜΕΛΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ Συμμετοχή σαν Πρόεδρος ή μέλος Κριτικών Επιτροπών Αρχιτεκτονικών διαγωνισμών στην Ελλάδα, Μέλος Κριτικών Επιτροπών Διεθνών διαγωνισμών: Μουσείου Ακροπόλεως, EUROPAN 1998, EUROPAN 2000.

Παράρτημα Χάρη Μακρυγιώργου για ΔΕΜ

Σας παραθέτω την αρχή της παρουσίασης της παράταξης από την σελίδα της στο INTERNET:

Η προσπάθεια μας είναι να φέρουμε κοντά όσους συναδέλφους έχουν ενδιαφέρον για συμμετοχή στα επιστημονικά και συνδικαλιστικά δρώμενα του ΤΕΕ χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να δηλώσουν τις πολιτικές τους προτιμήσεις.

- 30 χρόνια δύσκολη προσπάθεια για ανεξάρτητη παρέμβαση στους φορείς των μηχανικών χωρίς ασφυκτικούς κομματικούς εναγκαλισμούς
- Συνάδελφοι με υψηλό επιστημονικό κύρος και επαγγελματική αναγνώριση, με βαθιά γνώση των προβλημάτων των μηχανικών συμβάλλουν ουσιαστικά με συνέπεια και αποτελεσματικότητα σε θέματα του τεχνικού κόσμου
- Στελέχη, τα οποία στα διάφορα όργανα λειτουργούν ως καταλύτες για την άμβλυση των αντιθέσεων, για τη δημιουργική σύνθεση των απόψεων και για την επικράτηση συναίνεσης στο χώρο των μηχανικών

Στελέχη της Δ.Ε.Μ. καταλαμβάνουν σημαντικές θέσεις στο Τ.Ε.Ε και σε άλλους φορείς Μηχανικών:

- **Ο Νίκος Δεσύλλας** διετέλεσε πρόεδρος του Τ.Ε.Ε την περίοδο 1981 έως 1987.
- **Ο Αντώνης Κοτζαμπασάκης** εξελέγη β' αντιπρόεδρος του Τ.Ε.Ε. την περίοδο 1997 έως 2003 (δύο συνεχόμενες θητείες). Επίσης, είναι Οικονομικός Υπεύθυνος του ΤΕΕ από το 1994 έως το 2003.
- **Ο Στάθης Τσέγκος** εξελέγη β' αντιπρόεδρος της αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε. την περίοδο 1997 έως 2000 και α' αντιπρόεδρος της αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε. την περίοδο 2000 έως 2003.
- **Ο Διονύσης Βγόντζας** εξελέγη αντιπρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου την περίοδο 2000 έως 2003.
- **Ο Βασίλης Σγούτας** εξελέγη πρόεδρος της Διεθνούς Ένωσης Αρχιτεκτόνων (UIA) την περίοδο 1999 έως 2002.
- **Ο Δημήτρης Δουνούκος** διετέλεσε πρόεδρος του ΤΣΜΕΔΕ επί σειρά ετών.
- **Ο Νίκος Καλογεράς** διετέλεσε α' αντιπρόεδρος του Τ.Ε.Ε. την περίοδο 1975 έως 1978
- **Ο Αλέκος Καλοφωλιάς** είναι μέλος του Δ.Σ. του ΙΕΚΕΜ.

Οι Ανδρέας Αλαφασός, Μηνάς Λεκανίδης, Άγγελος Παπαϊωάννου και Νίκος Παπαμιχαλόπουλος διετέλεσαν μέλη της Διοικούσας Επιτροπής του Τ.Ε.Ε.

Και τον κατάλογο των εκλεγμένων με την παράταξη συναδέλφων

ΕΚΛΟΓΕΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1975 Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Νίκος Καλογεράς α' Αντιπρόεδρος, Μηνάς Λεκανίδης και Νίκος Παπαμιχαλόπουλος τακτικοί σύμβουλοι.

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Νίκος Δεσύλλας, Περικλής Πάγκαλος, Γιώργος Μαχαίρας, Αλέκος Καλοφωλιάς, Αγαμέμνων Μπλάνας, Αντώνης Κοτζαμπασάκης, Αντώνης Λαμπάκης, Μαρία Λυγιδάκη-Ιωαννίδου, Λασκαρίνα Φιλιππίδου-Μπούρα, Ευάγγελος Φαφούτης, Βαρθολομαίος Μασσάγγος, Ευάγγελος Παπαϊωάννου, Δημήτρης Μοίρας, Θόδωρος Μάζης, Λέανδρος Γεροντάκης, Αλέξανδρος Ζάννος, Γιάννης Γεροσιδέρης, Δημήτρης Μπισιδάρης, Ανδρέας Αλαφασός

ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. 1/10/1978

Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Νίκος Δεσύλλας α' Αντιπρόεδρος, Ανδρέας Αλαφασός και Ευάγγελος Παπαϊωάννου τακτικοί σύμβουλοι.

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Γιάννης Κλωνιζάκης, Περικλής Πάγκαλος, Αντώνης Λαμπάκης, Μηνάς Λεκανίδης, Γιάννης Παπαδημητρίου, Αναστάσιος Αχουζαρίδης, Κώστας Τσαϊλάς, Νίκος Παπαμιχαλόπουλος, Σπύρος Μελάς, Γιάννης Λαϊνάκης

ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. 14/2/1982

Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Νίκος Δεσύλλας πρόεδρος Τ.Ε.Ε. και Αντώνης Κοτζαμπασάκης μέλος της Διοικούσας Επιτροπής.

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Γιάννης Κλωνιζάκης, Περικλής Πάγκαλος, Δημήτρης Κονταργύρης, Σπύρος Μελάς, Νίκος Παπαμιχαλοπουλος, Ευάγγελος Παπαϊωάννου

ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1984

Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Νίκος Δεσύλλας πρόεδρος Τ.Ε.Ε. και Αντώνης Κοτζαμπασάκης μέλος της Διοικούσας Επιτροπής.

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Διονύσης Ζήβας, Μηνάς Λεκανίδης, Βασίλης Σγούτας, Βάιος Σελλούντος, Μανώλης Παντουβάκης, Αντώνης Λαμπάκης, Γιώργος Μαχαίρας, Ευαγγελία Παπαϊωάννου, Σεβαστή Καρακώστα, Ανδρέας Βρεττός, Αιμίλιος Χρόνης, Θεμιστοκλής Βούλγαρης, Γιώργος Διαλυνάς, Φίλιππος Γκέσκος, Λάζαρος Ελευθεριάδης, Αθανάσιος Αραβαντινός.

ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. 1987

Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Αντώνης Κοτζαμπασάκης μέλος Διοικούσας Επιτροπής.

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Νίκος Δεσύλλας, Δημήτρης Κονταργύρης, Αντώνης Λαμπάκης, Βασίλης Σγούτας, Μηνάς Λεκανίδης, Νίκος Δεσποτίδης, Γιάννης Τσουδερός, Ζαχαρίας Αθουσάκης, Αιμίλιος Χρόνης, Βασιλική Φαρμάκη-Ζησιμοπούλου, Βασίλης Κουριάμπαλης, Λάζαρος Ελευθεριάδης, Σπύρος Φωκάς, Αθανάσιος Αραβαντινός.

ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. 1990

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Στάθης Τσέγκος, Γενικός Γραμματέας προεδρείου Αντιπροσωπείας
Μέλη της: Αντώνης Κοτζαμπασάκης, Ευαγγελία Δεσύλλα, Νίκος Σωτηρίου,
Νίκος Τσαρτιλίδης, Μιχάλης Βραδής.

ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. 1994

Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Αντώνης Κοτζαμπασάκης μέλος Διοικούσας Επιτροπής

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Νίκος Δεσύλλας, Στάθης Τσέγκος, Ευαγγελία Δεσύλλα, Πασχάλης
Χριστοδούλου, Νίκος Τσαρτιλίδης, Διονύσης Ζήβας

ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. 1997

Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Αντώνης Κοτζαμπασάκης β' αντιπρόεδρος Διοικούσας Επιτροπής

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Στάθης Τσέγκος β' αντιπρόεδρος Αντιπροσωπείας Τ.Ε.Ε.
Μέλη της: Νίκος Δεσύλλας, Θεμιστοκλής Αγγελάκης, Βασίλης Σγούτας, Λένα
Τσεκούρα, Νίκος Τσαρτιλίδης, Διονύσης Ζήβας, Νίκος Αραβαντινός, Σπύρος
Φωκάς.

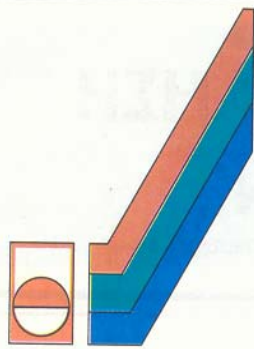
ΕΚΛΟΓΕΣ Τ.Ε.Ε. 2000

Εκλεγμένοι στην Διοικούσα Επιτροπή:

Αντώνης Κοτζαμπασάκης β' αντιπρόεδρος Διοικούσας Επιτροπής

Εκλεγμένοι στην Αντιπροσωπεία:

Στάθης Τσέγκος α' αντιπρόεδρος Αντιπροσωπείας Τ.Ε.Ε.
Μέλη της: Νίκος Δεσύλλας, Βασίλης Σγούτας, Λιάνα Αναγνωστάκη, Ζώη
Γεωργία, Νίκος Παγώνης, Μιχάλης Γουμενάκης, Γιάννης Βάγιας, Αλέξανδρος
Τομπάζης, Βαΐτσα Μπάρκα.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΕΜ

ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Η ΔΕΜ, για μια ακόμη φορά, εκφράζει την παρουσία της στο χώρο των Μηχανικών με την κατάρτιση του σχετικού Ψηφοδέλτιου για τις εκλογές των Οργάνων του ΤΕΕ.

Κλείνουν 30 χρόνια συνεχούς και αδιάσπαστης παρουσίας της ΔΕΜ. Όλα αυτά τα χρόνια καταφέρνει και καταρτίζει ένα, κατά κοινή ομολογία, από τα καλύτερα ποιотικώς Ψηφοδέλτια Μηχανικών.

Πιστεύουμε ότι αυτό το καταφέρνει γιατί πρώτα-πρώτα διαθέτει ανεξαρτησία. Δεν δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Δεν παίρνει οδηγίες από κανέναν. Δεν εξαρτάται από κανέναν. Συγκεντρώνει την εμπιστοσύνη των συναδέλφων γιατί ταυτόχρονα με την ανεξαρτησία δεν έχει χρησιμοποιηθεί η ΔΕΜ, 30 χρόνια τώρα, σαν εφαλτήριο από κανέναν. Όλα τα προβεβλημένα στελέχη της έχουν εγγράψει τη διαδρομή τους ανεξάρτητα και χωρίς κανέναν συσχετισμό με την πορεία της ΔΕΜ.

Αυτή η αυτονομία της παρέχει τη δυνατότητα να βλέπει τα πράγματα καθαρά και να προτάσσει το συμφέρον των Μηχανικών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι φέτος πήρε την πρωτοβουλία για τις εκλογές που έρχονται να υποδείξει συγκεκριμένο πρόσωπο, το σημερινό Αντιπρόεδρο του Τεχνικού Επιμελητηρίου συνάδελφο Αντώνη Κοτζαμπασάκη για υποψήφιο Πρόεδρο του ΤΕΕ για την τριετία που έρχεται.

Είναι πραγματικά απαράδεκτο να είμαστε ένα σύνολο δεκάδων χιλιάδων επιστημόνων, να διενεργούμε εκλογές και να μαθαίνουμε μετά τέσσερις ή πέντε μήνες από τη διεξαγωγή τους ποιος εξελέγη Πρόεδρος. Αυτό δεν συμβαίνει σε κανέναν άλλο φορέα στη χώρα μας και νομίζουμε ότι δεν συμβαίνει και πουθενά στον κόσμο. Και αφού δεν καταφέραμε σαν συγκροτημένο Σώμα Μηχανικών να αλλάξουμε θεσμικά αυτή την απαράδεκτη κατάσταση, η ΔΕΜ με την πρωτοβουλία της καταφέρνει, έστω και μερικά, να τη διορθώσει.

Κάθε φορά, σε κάθε εκλογές, λέμε στους συναδέλφους μερικά απλά και κατανοητά πράγματα. Πράγματα που μπορούμε να τα κάνουμε και έχουμε το δικαίωμα την επόμενη φορά να κοιτάμε στα μάτια τους συναδέλφους και να τους ζητάμε την ψήφο τους.